

ZAHRAŇIČÍ

in.ihned.cz/zahranici

FOTO: RICHARD GRÉGR

Restaurace na dřevěném molu v lázeňském Sellinu, kam kdysi připlouvaly lodě s hosty, byla vybudována podle staré předlohy.

Jak se tam dostat

Vlak: na skupinový Schönes Wochenende Ticket v přepočtu za zhruba 1000 Kč dojde v sobotu a neděli pět osob po Německu bez použití rychlíku až na Rujanu.

Auto: Drážďany – Berlín – Greifswald (z Prahy na Rujanu je to zhruba 700 km).

Lodí do Dánska: ze Sassnitzu lze podniknout plavbu na dánský ostrov Bornholm. Trajekt jezdí denně, cesta trvá 2.45 hod, cena 22 eur, cyklista s kolem zaplatí 28 eur.

Atrakce

První rujanská úzkokolejka vedla z Putbusu do lázní Binz. Na necelých jedenáct kilometrů vyrazil vláček tažený parní lokomotivou už v roce 1895. Později dosáhla délka všech tratí 98 kilometrů, před koncem minulého století se však zdálo, že úzkorozchodná železnice z ostrova nadobro zmizí. Nakonec se ji podařilo alespoň částečně zachránit, a tak dnes jezdí soupravy po hodinové trase z Putbusu až do Göhrenu. Lokomotivy, nejstarší je přes devadesát let, táhnou dávné vagony, houkají a krásně dýmají. Jen nesmíte mít smůlu na „obyčejnou“ dieselovou mašinu.

v šestém až osmém století. Později ovládli území Dánové, po třicetileté válce ostrov i okolní pevnina připadly Švédsku a od roku 1815 patřila Rujana Prusku.

Tanec na bludném kameni

Ostrov je plný tajemných kamenů. Ten svůj malý si určitě najdete při procházce podél moře. Z doby ledové jsou tady ale obrovské, několikátunové bludné balvany. Největší z nich se jmenuje Buskam (v názvu slyšíme slovanský boží kámen) a nachází se v moři u lázní Göhren. Leží v pětimetrové hloubce, dvě stě metrů od břehu. Dosahuje výšky téměř devíti metrů a není to žádný drobek – váží zhruba 550 tun. Podle prastaré legendy na jeho vrcholku tancovali svatebčané a ženich s nevěstou tu naplňovali posláním čerstvě uzavřeného svazku...

Největší obětní kámen na Rujaně se nazývá Opferstein. Z parkoviště v Quoltitzu na okraji Národního parku Jasmund se k němu prodíráte od staré vodárny stráněmi vzhůru. Pohoříčko nepřevyšuje sto nadmořských metrů, přesto má ráz Orlických hor. V přítmí mezi prastarými lipami leží mohutný opracovaný plochý balvan. Není nutné se příliš nudit do snění, abyste spatřili dávné kněze obětující bohům. Hlubokým žlábkem tekla po

kameni kouřící se krev obětovaných zvířat a možná i lidí.

Nápadné hájky mezi dozrávajícími obilím mohou ukrývat pozůstatky starověkých osídlení. Nedaleko Nobbinu na poloostrově Wittow leží pět tisíc let starý megalitický hrob, dolmen, pocházející z mladší doby kamenné. Řady kamenů tvoří lichoběžníkovou komorovou mohylu, kterou v rozích střeží čtyři další balvany.

Nejcennější památkou je Lancken-Granitz. Pět velkých megalitických hrobů na louce nad vesnicí pochází z doby před 1800 až 3500 lety. Vztyčené kameny přikrývá horní kamenná deska, mezi stromy pak stojí další dva menhiry.

Recept na slanečky

Na osm kilometrů dlouhé úzké kose u Juliusruhu mezi poloostrovy Jasmund a Wittow lemuji písčité pláže borovicové hájky. Na kraji silnice parkují auta, pak stačí proběhnout vonícím leskem posetým šiškami rovnou k moři. Z letoviska vede kolem pobřeží cyklistická stezka až k pověstnému mysu Arkona a třeba až do Dranske. Na cyklisty čekají borovicové hájky, lány polí a daleké výhledy na zvlněnou vodní hladinu.

K Arkoně míří kroky většiny návštěvníků ostrova. Však je také na co se dívat. Staroslovanské hradiště, dva majáky, muzeum... Právě tady se rozhodovalo o dějinách ostrova. Možná proto je tahle oblast pro automobily uzavřená. V Putgartenu najdete velké záchytné parkoviště. Jak dál? Turistickým vláčkem, koňským povozem nebo pěšky. Vzdálenosti nejsou velké.

Začnete třeba ve Vittu. O této malé, typické rybářské vesničce, zařízené do pobřežních skal, už existuje zmínka z roku 1290 v listině zaručující rybářům jejich práva. Na rybí trhy sem přijížděli dávní kupci už ve středověku ze Stralsundu i odjinud. Dnešní Vitt připomíná skanzen, opravené domky mají střechy z rákosí. Recept na tradiční sla-

Vyhlídková věž na Arkoně

nečky najdete na tabuli hned u vchodu do místní osvěžovny.

Pohroma Slovanů

Na obzoru se tyčí bílé útesy arkonské. Po kamenitém pobřeží dojdete pod skály spadající až k moři. K vrcholu zbývá nějakých padesát metrů po schodech ve svahu.

Pro slovanské Rany, kteří ostrov a okolí obývali, byl osudný osmašedesátý rok, ovšem ve 12. století. Tehdy hradiště na vrchu Arkona rozvrátili pokřesťanství Dánové.

Do dnešních dnů zůstaly jen stopy valů na pokraji srázů, mnohé části dávné tvrze už skončily ve vlnách. To neznamená, že by tady nebylo nic k vidění. Jak vypadala svatyně nejvyššího slovanského boha Svantevita, lze usuzovat z vykopávek. Hradiště chránily hliněné zdi široké patnáct metrů a šest metrů vysoké, na nich ještě stála nejméně třímetrová hradba z palisád. Bránu střežila věž. Po křesťanském knížeti se místo jmenovalo Jaromarburg.

V letech 1826 až 1827 zde, na nejsevernějším okraji Německa, postavili Prusové maják, ve kterém je nyní umístěno muzeum a svatební síň. ➔